

hedssag, der uden Svinkeærinder forlangte Kønnes fulde Ligestillethed, og det var ogsaa ved dette Hovedprincip den maatte leve videre. Det synes imidlertid, som om baade Professoren og Cl. Kofoed led af en noget betænkelig Mangel paa Kendskab til Kvindesagens Historie, og hun vilde derfor oplyse dem om, at denne saa langt fra at overse Kvindens Stilling som Hustru og Moder, netop altid sætte denne Side af Sagen i Højsædet og — længe før nogen anden tænkte derpaa — begyndte at arbejde for, at hun kunde hævde sig netop som saadan.

Indlederen sluttede med at bemærke, at Kvinderne hidtil var blevet forskaandede for den ødelæggende Kultur, — nu var Smitten ogsaa kommen til dem. »Vi staar i et Kaos med Hensyn til Kvindesagen, men jeg kan ikke give Svar paa Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres for at komme ud af det.« — Haaber vi maa gaa en Tid i Møde, hvor der ikke mere tales om Frihed og Lighed. — »Jeg tror kun paa Broderskab«.

Fra Rigsdagen.

—o—

Anbringelse af Børn.

Lovforslaget om Adgang til Medvirken ved Anbringelse af Børn var den 6. Marts til 2den Behandling i Landstinget. Nogle Medlemmer af Udvalget ang. Lovforslaget havde stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa kun at forbyde Anbringelse af Børn mod Betaling for ikke at hindre f. Eks. Lægers, Præsters og Sagføreres Medvirken i disse Sager.

Justitsministeren svarede herpaa, at en saadan Ændring af Loven vilde betyde en Forringelse, idet der let vilde kunne opstaa lyssky Adoptionsbureauer.

Ændringsforslaget vandt ikke Tilslutning og blev af Forslagsstilleren taget tilbage.

D. K.s Fællesstyrelse har, som det vil være Kv. og Sf.s Læsere bekendt, nedsat et Udvalg, som i det sidste Aar har arbejdet med denne Sag, og i November f. A. indgivet et Andragende til Justitsministeren om, at al Adoptionsvirksomhed fremtidig kun maa foregaa med Statens Autorisation. Udvalget har netop haft sin Opmærksomhed henvendt paa, hvor

let der under Skilt af gratis Adoptionsvirksomhed kunde opstaa lyssky Bureauer, som af Justitsministeren fremhævet, og Udvalget vilde derfor sikkert have sat sig i Bevægelse for at hindre ovennævnte Ændringsforslags Vedtagelse, om det havde vist sig nødvendigt, hvad det altsaa heldigvis ikke gjorde.

Hædersgave til de faldnes Enker.

Der er ved Finanslovens tredje Behandling stillet Forslag til Finansministeren om livsvarige aarlige Hædersgaver paa 100 Kr. til Enker efter Mænd af Hær eller Flaade, der er faldet eller dødelig saaredes i begge vore slesvigske Krige, forsaavidt de ikke senere har indgaaet Ægteskab, og der er til dette Øjemed paa dette Aars Finanslov opført 10,000 Kr.

Det vil sikkert glæde D. K.s Medlemmer Landet over at erfare dette, i første Række for deres Skyld, hvem denne Gave kommer til Gode i anden Række for Dansk Kvindesamfunds Skyld, da det er Dansk Kvindesamfund, som har Æren for at have henledet Finansministerens Opmærksomhed paa de faldnes Enker, en Henvendelse, som hos Finansministeren mødte den største Forstaaelse og Imødekommenhed, og nu har baaret Frugt i ovenstaaende Forslag.

Gamle Carlsberg som Æresbolig for Mand eller Kvinde.

—:—

Det har jo rundt om vakt Opmærksomhed, at den smukke Bolig paa Gamle Carlsberg, som den ældre Brygger Jacobsen, »Kaptajnen«, i 1853 opførte til sig selv, nu gaar over til det af ham stiftede Carlsbergfond og efter den af ham trufne Bestemmelse skal anvendes til Fribolig for en Personlighed, der har gjort sig højt fortjent af Samfundet ved Virke i Videnskab, Litteratur, Kunst eller paa anden Maade. Paa dette Sted er der Grund til at fremhæve, at J. C. Jacobsen, da han i 1882 nedskrev sit Testamente, herom udtrykkelig sagde: Mand eller Kvinde. Naar man mindes Forholdene for en Menneskealder siden, ligger der heri et Fremsyn, som den gamle Kaptajn ogsaa paa andre Omraader har vist sig at eje.

J. C. Jacobsen havde bestemt, at

hans Hustru og Søn skulde have Ret til Familieboligen, før den anvendtes paa anden Maade, og han maatte da være klar over, at der vilde gaa en ret lang Tid, før der skulde træffes Bestemmelse om, hvem Boligen skulde tildeles. Alligevel var det jo naturligt, at han udtalte sig om, hvem han selv af sine samtidige vilde anse for værdig. Traditionen vil ogsaa vide, at Jacobsen af Kvinder har nævnt dels Fru Heiberg, der rigtignok var hans jævnaldrende, dels Frøken Zahle, der var 16 Aar yngre end han. Der er da heller ingen Tvivl om, at hvis Boligen var blevet disponibel for en halv Snes Aar siden, vilde Frk. Zahle have været mellem dem, der i første Linie var kommet i Betragtning. Kr. E.

Veneriske Sygdomme.

—o—

I et endog ualmindelig vel gennemarbejdet Foredrag gjorde Læge Johanne Heiberg foreleden paa D. K.s Kursus i Sundhedslære Rede for Videnskabens Stilling til de veneriske Sygdomme — af hvilke jo særlig Syfilis har stor Betydning for enhver iblandt os, da ingen kan vide sig sikker i det Samfund, hvori vi lever. En overtroisk Rædsel har omgivet disse Sygdomme med al den Uhygge og Modbydelighed, Uvidenhed og lyssky Fortielse kan fremkalde — nu forstaar vi, at det er en Ulykke og ingen Vanære, og vi ved, at Sygdommen i 99 af 100 Tilfælde kan helbredes, hvis Patienten da med Agtpaagivenhed og Energi vil passe Kuren. Som en Pest har Syfilis hærget Europa — men nu er vi Herrer over den, kun naar den skjules og forsømmes er den ubarmhjærtig. Den er kendt fra den fjerne Oldtid, først da man fandt Kviksølvet som Lægemiddel, lykkedes det at fravriste Døden sit sikre Bytte — nu lever de smittede, og er en bestandig Fare for Samfundet — idet Sygdommen er blevet en generel Lidelse, der har sit Sæde i Blodet, Smitten overføres fra de veneriske Saar i en Rift eller lign. — 6 a 8 Timer efter, at den første blege Spirit har sat sig igang, har man paavist 1905 smittebærende Fjender i Blodet. Resultaterne færdes omkring os — det er de skrantende Kvinder — de mærkede Børn, der allerede inden Fødslen gennemkæmper de første Udbrud — som maa behandles allerede i Moders Liv. Thi medens Gonorrhoe er farlig for den enkelte, og kun erhverves